

1982. évi 23. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság és a Svájci Államszövetség között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, az 1981. évi április hó 9. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről

(Az egyezmény megerősítő okiratait Bernben, az 1982. évi április hó 28. napján cserélték ki.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Svájci Államszövetség között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, az 1981. évi április hó 9. napján aláírt egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY

a Magyar Népköztársaság és a Svájci Államszövetség között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén

A Magyar Népköztársaság

és a Svájci Államszövetség

Attól az óhajtól vezetve, hogy gazdasági kapcsolataik fejlesztése és könnyítése céljából a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatást elkerüljék, a következőkben állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy helyi köztisztviselése részére beszednek.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy a vagyon részei után szednek be, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a bérösszegadókat, valamint a vagyonnövekmény utáni adókat is.

(3) Azok közé a jelenleg létező adók közé, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők tartoznak:

a) a Magyar Népköztársaságban:

(i) a jövedelemadók,

(ii) a nyereségadók,

(iii) a társasági különadó,

(iv) a házadó,

(v) a házértékadó,

(vi) a telekadó,

(vii) a községfejlesztési hozzájárulás,

(viii) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetései utáni illeték,

- (a továbbiakban „magyar adó”);
- b) a Svájci Államszövetségben:
a Szövetség, a kantonok és a községek által
- (i) a jövedelem után (teljes jövedelem, kereset, vagyonhozadék, üzleti hozadék, tőkenyeresség és más jövedelmek),
- (ii) a vagyon után (teljes vagyon, ingó és ingatlan vagyon, üzleti vagyon, tőke és tartalékok és más vagyonrészek)
beszedett adók
(a továbbiakban „svájci adó”).
- (4) Az Egyezmény érvényes minden olyan azonos vagy lényegében hasonló jellegű adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett szednek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai minden év végén értesítik egymást az adójogszabályaikban bekövetkezett változásokról.
- (5) Az Egyezmény nem érvényes a forrásnál beszedett sorsjáték nyeremény adóira és illetékeire.

3. Cikk

Általános fogalommeghatározások

- (1) Az Egyezmény értelmében, ha az összefüggés mást nem kíván:
- a) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;
- b) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyként kezelnek;
- c) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;
- d) az „állampolgár” kifejezés jelenti
- (i) azokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;
- (ii) azokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és más személyi társulásokat, amelyeket az egyik Szerződő Államban érvényben levő jogszabályoknak megfelelően hoztak létre;
- e) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légitársaság bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a hajót vagy a légitársaságot kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;
- f) az „illetékes hatóság” kifejezés
- (i) a Magyar Népköztársaságban a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,
- (ii) a Svájci Államszövetségben az Államszövetségi Adóigazgatóság igazgatóját vagy meghatalmazott képviselőjét
jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, az Egyezményben meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó joga megállapít.

4. Cikk

Illetőséggel bíró személy

(1) Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a joga szerint ott, lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem vagy az ebben az Államban levő vagyon alapján adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, a következők érvényesek:

a) a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyhez szorosabb családi és gazdasági kapcsolatok fűzik (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy az Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy az Államok egyikében sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Államnak vagy egyik Államnak sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az (1) bekezdés szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti berendezést jelent, amellyel a vállalkozás tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt és

f) a bányát, az olaj- vagy földgázkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló más telepet.

(3) Az építési kivitelezés vagy szerelés csak akkor képez telephelyet, ha időtartama tizenkét hónapot meghalad.

(4) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők telephelynek:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás megmunkálja vagy feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által végzett olyan szerelés, amely gépeknek vagy berendezéseknek ebből a Szerződő Államból a másik Szerződő Államba történő szállításával kapcsolatos;

g) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag az a)-f) pontokban említett tevékenységek közül többnek a folytatására tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti berendezésnek ebből származó összevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

(5) Amennyiben egy személy - kivéve a (6) bekezdés értelmében a független képviselőt - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás, tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdésekre, telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve ha ez a tevékenység a (4) bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti berendezésen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés értelmében nem tennék ezt a berendezést telephellyé.

(6) A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne, csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos, vagy más független képviselő útján fejt ki, amennyiben ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Egyedül azáltal, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, a két társaság egyike sem lesz a másik telephelye.

6. Cikk

Ingtalan vagyonból származó jövedelem

(1) Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból (beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, a másik Államban adóztható.

(2) Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve annak a Szerződő Államnak a jogszabályai állapítanak meg, amelyben a vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földterületekre vonatkozó magánjogi előírások érvényesek, az ingatlan vagyon használati jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; hajók és légitársaságok nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az (1) bekezdés az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbé adásából vagy haszonbérbé adásából, valamint a használat minden más fajtájából származó jövedelemre érvényes.

(4) Az (1) és (3) bekezdés a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelmére és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is érvényes.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy a (3) bekezdés fenntartásával ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket tudják be, amelyeket akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet, azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lett volna.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál az e telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, levonhatók, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) Ha az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének az egyes részek közötti felosztása alapján szokták megállapítani, úgy a (2) bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos felosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott nyereségfelosztásnak azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

(5) Javaknak és árúknak a vállalkozás részére történő pusztán vásárlása alapján a telephelynek nem számítható be nyereség.

(6) Az előző bekezdések alkalmazásánál a telephelynek betudandó nyereségeket minden évben azonos módon kell megállapítani, ha csak elégséges ok nincs arra, hogy másképpen járjanak el.

(7) Amennyiben a nyereségekhez olyan jövedelem tartozik, amellyel az Egyezmény más Cikkei foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknak a rendelkezéseit a jelen Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

(1) Az a nyereség, amely hajóknak vagy légitársaságoknak a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(2) Az a nyereség, amely belvízi hajózás lebonyolítására szolgáló hajók üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(3) Ha egy belvízi vagy tengerhajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben e hajó hazai kikötője fekszik, vagy hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

(4) Az (1) bekezdés érvényes azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesednek és ezekben az esetekben a két vállalkozás kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodnak meg, vagy olyan feltételeket szabnak, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, a másik Államban adóztatható.

(2) Ez az osztalék mindazonáltal abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a joga szerint megadóztatható; de ha az a személy, aki az osztalékot kapja, annak hasznhúzója, az adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10%-át. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel szabályozzák e korlátozó rendelkezés végrehajtását.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági érdekeltségből származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

(4) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján kereskedelmi vagy ipari tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy ehhez az állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk nyer alkalmazást.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg sem a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha ezt az osztalékot a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság nyereségét nem vetheti a fel nem osztott nyereség adója alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a joga szerint megadóztatható, de ha az, aki a kamatot kapja, annak hasznhúzója, az adó nem haladhatja meg

a kamat bruttó összegének 10%-át. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel szabályozzák ennek a korlátozó rendelkezésnek a végrehajtását.

(3) Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent még akkor is, ha a követelések a földterületre bejegyzett jelzálogjoggal vannak biztosítva, vagy az adós nyereségében való részesedésre adnak jogot, különösen pedig az állami kölcsönökből és kölcsönkötvényekből származó jövedelmet jelent, beleértve az azokhoz kapcsolódó prémiumot és nyeresémet. A késedelmes fizetés miatti pótlék e Cikk értelmében nem tekintendő kamatnak.

(4) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján kereskedelmi vagy ipari tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk nyer alkalmazást.

(5) A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha az adós maga ez az Állam, annak egyik politikai egysége vagy helyi köztisztviselője vagy valamely, ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamat adósának, függetlenül attól, hogy a Szerződő Államok egyikében illetőséggel bír-e, vagy sem az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, és az adósság, ami után a kamatot fizetik, a telephely vagy az állandó berendezés céljaira keletkezett és a kamatot a telephely vagy az állandó berendezés viseli, a kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyikben a telephely vagy az állandó berendezés van.

(6) Ha az adós és a hasznhúzó, vagy mindegyikük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a kamat az alapjául szolgáló követeléshez mérten meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hasznhúzó e kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy ezt a Cikket csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam joga szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik Államban adóztatható, ha ez a személy a licencdíj hasznhúzója.

(2) Az ebben a Cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket vagy mágnesszalagos felvételeket, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján kereskedelmi vagy ipari tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk nyer alkalmazást.

(4) Ha az adós és a hasznhúzó, vagy mindegyikük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a licencdíj a nyújtott szolgáltatáshoz mérten, meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hasznhúzó e kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy ezt a Cikket csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam joga szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Vagyon elidegenítéséből származó nyereség

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott, a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége a másik Államban adóztatható.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezésre áll, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítésével, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítésével elérnek, a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légitársaságok, és az ilyen hajók vagy légitársaságok üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyekben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személynek a másik Szerződő Államban tevékenységének kifejtéséhez rendszeresen állandó berendezés áll rendelkezésére. Amennyiben a személynek ilyen állandó berendezés áll a rendelkezésére, úgy a jövedelem a másik Államban adóztatható, azonban csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 18. és 19. Cikknek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdésre, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó adóévben összesen nem tartózkodik hosszabb ideig, mint 183 nap, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül ennek a Cikknek előbbi rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légitársaság fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

16. Cikk

Felügyelőbizottsági és igazgatótanácsi térítés

A felügyelőbizottsági vagy igazgatótanácsi térítés és hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság felügyelőbizottságának vagy igazgatótanácsának a tagja, a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikkekre, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy mint előadóművész, így színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy mint sportoló élvez a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, a másik Államban adóztatható.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelem nem magának az előadóművésznak vagy sportolónak, hanem más személy javára folyik be, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikkekre, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti. Ez a bekezdés nem alkalmazandó, ha megállapítást nyer, hogy sem az előadóművész vagy a sportoló, sem a velük kapcsolatban álló személyek közvetlenül nem részesednek ennek a személynek a nyereségéből.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érvényes a hivatásos előadóművészek vagy sportolók jelentős mértékben közvetlenül vagy közvetve állami eszközökből támogatott tevékenységéből származó jövedelemre.

18. Cikk

Nyugdíj

A 19. Cikk (2) bekezdésének fenntartásával, a nyugdíj és hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közzolgálat

(1) *a)* Az a térítés, kivéve a nyugdíjat, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy helyi köztestülete fizet egy természetes személynek ennek az Államnak vagy egyik politikai egységének vagy helyi köztestületének teljesített szolgálatáért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a térítés azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették és a természetes személy ebben az Államban bír illetőséggel, és

(i) ennek az Államnak az állampolgára vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

(2) *a)* A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy helyi köztestülete fizet, vagy ezen Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy helyi köztestülete által létesített külön alaptól fizetnek egy természetes személynek ennek az Államnak vagy egyik politikai egységének vagy helyi köztestületének teljesített szolgálatáért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy ebben az Államban illetőséggel bír és ennek az Államnak az állampolgára.

(3) Az egyik Szerződő Államnak vagy egyik politikai egységének vagy helyi köztestületének kereskedelmi vagy ipari tevékenységével kapcsolatban teljesített szolgálatért járó térítésre és nyugdíjra a 15., 16. és 18. Cikk alkalmazandók.

20. Cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

Az a fizetés, amelyet olyan tanuló, gyakornok vagy ipari, kereskedelmi tanuló kap ellátására, tanulmányaira vagy képzésére, aki az egyik Szerződő Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik és a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy közvetlenül az először említett Államba való beutazása előtt ott illetőséggel bírt, az először említett Államban nem adóztatható, amennyiben ez a fizetés ezen Államon kívül levő forrásokból származik.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az előző Cikkeken nem tárgyalt jövedelme, tekintet nélkül arra, hogy honnan származik, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján kereskedelmi vagy ipari tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyoni érték, amely után a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk nyer alkalmazást.

22. Cikk

Vagyon

(1) A 6. Cikkben meghatározott ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, a másik Államban adóztatható.

(2) Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzemi vagyonát képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéséhez tartozik, a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók és légitársaságok, valamint az ezen hajók és légitársaságok üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

(4) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

(1) A Magyar Népköztársaságban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy jövedelmet élvez vagy vagyona van és ez a jövedelem vagy vagyon az Egyezmény értelmében a Svájci Államszövetségben adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság a b) és c) pontok fenntartásával ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. és 11. Cikknek értelmében a Svájci Államszövetségben adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság beszámítja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóba azt az összeget, amely megfelel a Svájci Államszövetségben fizetett adónak. A beszámítandó összeg azonban nem haladhatja meg a beszámítás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Svájci Államszövetségből élvezett jövedelemre esik.

c) A Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelme vagy vagyona, amely az Egyezmény értelmében a Magyar Népköztársaságban ki van véve az adóztatás alól, a Magyar Népköztársaságban ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára vonatkozó adó megállapításánál mégis figyelembe vehető.

(2) A Svájci Államszövetségben a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Svájci Államszövetségben illetőséggel bíró személy jövedelmet élvez vagy vagyona van és ez a jövedelem vagy vagyon az Egyezmény értelmében a Magyar Népköztársaságban adóztatható, úgy a Svájci Államszövetség a b) pont fenntartásával ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól; ennek az illetőséggel bíró személynek a többi jövedelmére és többi vagyonára vonatkozó adó megállapításánál azonban azt az adótételt alkalmazhatja, amely alkalmazandó lenne, ha a vonatkozó jövedelem vagy a vonatkozó vagyon az adóztatás alól nem lenne kivéve.

b) Amennyiben a Svájci Államszövetségben illetőséggel bíró személy osztalékot vagy kamatot élvez, amely a 10. és 11. Cikknek értelmében a Magyar Népköztársaságban adóztatható, úgy a Svájci Államszövetség, kérelem alapján, adócsökkentést engedélyez ennek az illetőséggel bíró személynek. Ez az adócsökkentés áll

(i) a 10. és 11. Cikkék értelmében a Magyar Népköztársaságban beszedett adónak az ezen illetőséggel bíró személy jövedelmére kivetett svájci adóba való beszámításából; az így beszámítandó összeg azonban nem haladhatja meg a beszámítás előtt megállapított svájci adónak azt a részét, amely a Magyar Népköztársaságban megadóztatható jövedelemre esik; vagy

(ii) a svájci adónak átalányozott, a megállapított normák szerint történő mérsékléséből, amely figyelembe veszi az (i) pontban említett adócsökkentés alapelveit; vagy

(iii) az osztaléknak és kamatnak a svájci adó alól való részleges mentesítéséből, legalább azonban a Magyar Népköztársaságban beszedett adónak az osztalék és kamat bruttó összegéből való levonásából.

A Svájci Államszövetség az Államszövetség kettős adóztatás elkerüléséről szóló államközi egyezményei végrehajtására vonatkozó svájci előírások szerint fogja megállapítani az alkalmazandó adócsökkentést és szabályozni az eljárást.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és az azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikkre, olyan személyekre is érvényes, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint a másik Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozását. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra kötelezné, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan adómentes összeget, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(3) Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikk, a 11. Cikk (6) bekezdése vagy a 12. Cikk (4) bekezdése nyer alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamattal, licenccel és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóköteles vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terhesebb, mint az az adóztatás és az azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) Ez a Cikk, tekintet nélkül a 2. Cikkre, bármilyen fajtájú és megnevezésű adókra érvényes.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ennek az Egyezménynek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy ha ügye a 24. Cikk (1) bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezménynek meg nem felelő adózáshoz vezet.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást megalapozottnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket és kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezése vagy alkalmazása során felmerülnek, kölcsönös egyetértéssel eloszlassák. Tanácskozhatnak egymással arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

26. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviseletek tagjai

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megegyezések alapján őket megilletik.

27. Cikk

Hatálybalépés

(1) Az Egyezményt meg kell erősíteni és a megerősítésről szóló okiratokat Bernben mielőbb ki kell cserélni.

(2) Az Egyezmény 60 nappal a megerősítésről szóló okiratok kicserélése után lép hatályba. Az Egyezményt minden adóra alkalmazni kell azokra az adózási évekre, amelyek annak az évnél december 31. napja után kezdődnek, amelyben a megerősítésről szóló okiratok kicserélése megtörtént.

(3) Az egyenes adók területén a kettős adóztatás elkerülésére 1942. október 5-én aláírt Egyezmény hatályát veszti azon a napon, amelyen a jelen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazni kell.

28. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény határozatlan ideig marad hatályban, azonban mindegyik Szerződő Fél az Egyezményt diplomáciai úton bármely naptári év végére legalább hathónapos határidő betartásával felmondhatja. Ebben az esetben az Egyezmény a Szerződő Államokban már nem alkalmazandó azokra az adózási évekre, amelyek annak az évnél december 31. napja után kezdődnek, amelynek végére a felmondás történt.

Ennek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Budapesten, 1981. április 9-én, két példányban, magyar és német nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(Aláírások)

Jegyzőkönyv

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG és A SVÁJCI ÁLLAMSZÖVETSÉG

a jövedelem- és a vagyonadókat területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló, a Magyar Népköztársaság és a Svájci Államszövetség közötti Egyezmény aláírása alkalmával 1981. április 9-én, Budapesten az alábbi, az Egyezmény részét képező rendelkezésekben állapodtak meg:

(1) Az 5. Cikk (1) bekezdéséhez:

Állandó üzleti berendezés alatt értelemszerűen állandó termelőberendezés is értendő.

(2) A 7. Cikkhez:

Ha egy építési kivitelezés vagy szerelés telephelynek minősül, úgy ennek a telephelynek csak olyan nyereség tudható be, amely maguknak ezeknek a tevékenységeknek az eredménye. Nem tartozik ide az a nyereség, amely e vállalkozásnak egy másik telephelye vagy egy harmadik személy áruszállításából vagy áru részszállításából származik.

(3) A 8. Cikkhez:

Hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetése magában foglalja személyek vagy áruk szállítására szolgáló ügynökségek fenntartását is, amennyiben az ott kifejtett tevékenységek közvetlenül a hajózással vagy légitforgalommal függenek össze, beleértve a ki- és beszállítási szolgáltatást. Ez a rendelkezés, valamint a 3. Cikk (1) bekezdés *e*) pont, 8. Cikk, 13. Cikk (3) bekezdés, 15. Cikk (3) bekezdés és 22. Cikk (3) bekezdés rendelkezései értelemszerűen érvényesek a nemzetközi forgalomban üzemeltetett közúti járművekre is.

Készült Budapesten, 1981. április 9-én, két példányban, magyar és német nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(Aláírások)”

3. § (1) E törvényerejű rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit az 1983. évi január hó 1. napjától kell alkalmazni.

(2)

(3) E törvényerejű rendelet végrehajtásáról az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.